

δύο κατὰ ἀλφάβητον· νῦν πρῶτον τυπωθεῖσα ἀναλώμασε τοῦ τιμιωτάτου καὶ ἐλλογιμωτάτου ἐν ἄρχουσι μεγάλου Γραμματικοῦ κυρίου Κωνσταντίνου Δαπόντε τοῦ ἐκ νήσου Σκοπέλων, καὶ παρ' αὐτοῦ ἀφιερωθεῖσα τῷ ὑψηλοτάτῳ καὶ εὐσεβεστάτῳ αὐθέντῃ καὶ ἡγεμόνι πάσης Μολδοβλαχίας κυρίῳ κυρίῳ Ἰωάννῃ Νικολάου Βοεβόδα Μαυροκορδάτῳ· In Venezia 1746. Appresso Francesco Pittari. εἰς 8ον.

(197) — Βιβλίον καλούμενον Ῥαντισμοῦ Στηλίτευσις, ἐν ᾧ περιέχεται κεφαλαίων ἀριθμὸς ὀγδοήκοντα ἑνός, ἕν ἕκαστον ταῖς ἀκτίσι τῆς γραφῆς ὡς ἰσὸν ἀράχνης φαίνεται διαλύον Ῥαντισμάτων τὸ σκότος. Τότε μὲν πρῶτον τύποις ἐξεδόθη, ὅτε ὁ οἰκουμενικὸς θρόνος ἐκοσμεῖτο παρὰ τοῦ Παναγιωτάτου κυρίου κυρίου Κυρίλλου, ἔτει αψμζ'. Ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει τυπογραφία. εἰς 4. μικρόν.

(198) — Ἀκολουθία τοῦ δσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Κυθέρων ἀσκήσαντος. Νῦν πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα, καὶ μετ' ἐπιμελείας διορθωθεῖσα. Ἐνετίησιν, αψμζ'. 1747. παρὰ Ἀντωνίῳ τῷ Βόρτολι εἰς 8ον.

(199) — Λόγος Πανηγυρικὸς εἰς τιμὴν, καὶ ἔπαινον τοῦ ἁγίου, καὶ Θαυματουργοῦ Σπυρίδωνος Ἐπισκόπου Τριμυθούντος, καὶ προστάτου Κερκύρας. Ποίημα τοῦ Ἱερολογιωτάτου κυρίου Διονυσίου Κόνταρη, προδιαπρέψαντος Κήρυκος τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, ὕστερον δὲ χρηματίσαντος Ἀρχιεπισκόπου Λευκάδος, καὶ Ἀγίας Μαύρας. Ἀφιερωθεῖς τῷ Ἐκλαμπροτάτῳ, καὶ Εὐγενεστάτῳ Κυρίῳ Κόμητι Ἀνδρέᾳ τῷ Κάσῃ (παρὰ Ἰωάννου Λαζαροπούλου). Ἐνετίησιν, αψμζ'. παρὰ Ἀντωνίῳ τῷ Βόρτολι. εἰς 8ον.

(200) — Λατίνων θρησκείας Ἐλεγχοὶ 36, καὶ τίς εἰ